

„ЕКОГЛАСНОСТ“ – ЗА И ПРОТИВ ЕКОПАРКА

Въпросът, отправен към движението, дали подкрепя идеята за изграждане на Екопарк, звучи парадоксално, още повече, че негови членове са почти всички специалисти по паркостроене в нашия град. Идеята, разработена от талантливия творчески колектив с ръководител арх. Миленов въз основа на договор между ОБНС и международния форум на младите архитекти, за съжаление изпреварва времето на икономическата криза, надхвърля фантазията и мечтите на обикновения гражданин. След недоимъка на въздух и хляб ни е пределно ясно, че не можем да си позволим вечеря с филе и лужанка, ако не разполагаме със средствата за тях. Но щом си купуваме първо хляба, солта, олиото, захарта и т.н., значи ли, че проявяваме лош вкус към деликатесите, стойността на които в частния слу чай покрива 42 млн. лева. Първият подобект от изграждането на Екопарка започва със строителството на слънчева къща: зимна градина, кафе-клуб, японска школа за чкебана, китайска школа за рисуване на цветя и насекоми, помещения за творчество и отдих, библиотечен кът за парково изкуство, растениевъдство, цветарство и др. — всички те оформили един фантастичен архитектурен ансамбъл. Задачите, които си поставят авторите, са чрез архитектурата да се стимулира екологичното мислене, грижа за опазването, развитието и възпроизводството на природната среда, чрез хармонично съчетание на познание, изкуство и въздействие.

За съжаление през годините на непрекъснати obligations русенци преминаха през най-жестоката школа на екологично мислене и през 1987 година положиха първите си граждански изпити. Дано бъдните поколения придобият своя

та екологична култура при условията, които държавните проектанти желаят да се създадат за русенските деца.

Но нека бъдем реалисти. На този етап това не е възможно, а може би общината следва да съобщи на гражданите откъде ще се набере подобна космическа сума за изграждане поетапно на зимна градина (стъклена къща), спортен комплекс, басейни, тенис-кортове, обект „Детски свят“, рибарско селище, музей на транспорта и проект за цялостно обемно изграждане на зелените площи. Озадачени сме и от факта, че в настоящия момент общината не разполага със средства дори за поддържа нето на съществуващите градски зелени площи, да не говорим колко са недостатъчни за град като нашия — с утежнява екологична обстановка (3,6 кв. метра зелена площ на жител, вместо по 20 кв. метра). Съществува реална опасност специализираната фирма „Паркстрой“ да се разпусне в неплатен отпуск, а нищо чудно зеленият фонд на града да се окаже безотпаднашен. Тревогата за жизнената среда на Русе и спасяването му е ежедневна тема на разговори. Да припомним: след Решение № 30 от 24. II. 1988 година се заговори за отпускане на големи суми за озеленяване. Всеки, запознал се с програмата за подобряване на природната среда до 2000 година, остава изумлен, че вместо перспективен план за изграждане на зелената система е предвидена само реконструкция на Младешкия парк в Екопарк, както и създаването на дружествено предприятие (фирма), което да го поддържа.

Всеки парк е жив организъм, той расте, развива се, променя се, старее. Поддържането му е един задължителен непрекъснат процес. На този етап е достатъчно да

се подменят изсъхналите от хлора дървета, да се подобри поддържането и тогава оздравително-хигиенните функции на парка няма да се окажат понижени от тези на бъдещия Екопарк. И дали представката „еко“ или пък новосъздадената фирма наистина ще спасят екологията на града?

Мнението на специалистите паркостроители е, че микроклиматът и жизнената среда, в която живеем, биха могли да се подобрят най-вече ако се създават подходящи условия за съществуващите зелени площи. По този начин тяхната санитарно-хигиенна и оздравителна роля би била гарантирана. Има се предвид изграждането на кладенци и повърхностна водопроводна мрежа за автоматизирано поливане на зелените площи в града. Това ще повлияе на нормалния растеж и свежест на дървесно-храстовата и тревна растителност през целия сезон. Рязко ще се подобри микроклиматът, ще се повиши влажността на въздуха, ще се понижат запрашеността, слънчевото нагряване, шумът и т.н.

От 30 години насам се хвърлят милиони левове за залесяване на неплодни площи и хиляди левове за питейна вода. За сведение един кладенец от рода на този, който поддържа (полива) целия парк и бул „Ленин“, струва 60 хиляди лева, а само зимната градина на бъдещия Екопарк ще струва 2 милиона и 700 хиляди лева (по стари цени). Бедните русенци, изписали топове хартии с подписки за помощ, не посмяха да отворят подписа за доставянето на автоматизирана информационна система, която да регистрира и прогнозира

(Следва на стр. 3)

Цонка БУКУРОВА,
„Екогласност“

„Екогласност“

за и против

Екопарка

(Продължение от стр. 1)

замърсителите на въздуха! Тази изключително важна придобивка още в онова хлорно време би доказала по безспорен начин съществуващото обгазяване и би помогнала за предизвикването на международна експертиза.

Тогавашната власт в лицето на БКП не оцени това, а сега в стремежа си да е отново първа по постарому неценила обстановката, внесе 2000 лева за този непосилен за изпълнение проект.

В момента Паркът на младежта се нуждае от подмяна на сухите дървета и от необходимите скромни средства за ремонт на някои настилки и на градинската мебел. Ако това стане, то всички ние бихме могли търпеливо да дочакаме времето, когато държавата и общината ни ще са в състояние да осъществят прекрасната идея за Екопарка. Но засега проектът му е една химера.